

א.נ.,

ראשית כל, ברצוני להביע בפניך את הערכתי על כך שמצאת לנכון להעמיד לרשותי את חוות-הדעת שלך לשר המשפטים בנושא החקירה המתנהלת בענייני על-ידי משטרת ישראל, וזאת על-מנת לתת לי הזדמנות להגיב עליה, באופן שכאשר תדון הממשלה בחוות-דעתך תהיה בפניה גם תגובתי.

ברצוני לחזור ולהדגיש את אשר משתמע גם מחוות-דעתך, כי מרגע פנייתך הראשונה אלי ועד עצם היום הזה נעניתי בכל עת באופן מידי לכל פניה ולכל הזמנה, שלך ושל הממונים על כך במשטרת ישראל, להשיב על שאלות, להמציא חומר, למסור על הידוע לי ולהיחקר במשך שעות ארוכות וימים רצופים. עניתי על כל שאלה שהוצגה לי ולא הסתרתי דבר, כי לא היה לי מה להסתיר. עניתי גם לשאלות האינטימיות ביותר ושאינן נוגעות כלל לשמועות ולחשדות שהועלו נגדי, כל זה מתוך רצון וחובה מובנים מאליהם של איש ציבור - לעמוד חשוף וגלוי לעין הציבור.

אתה מונה בחוות-דעתך שש עיסקות שביחס אליהן מתעוררים חשדות נגדי, שבארבע מהן נטען כי קבלתי, כביכול, בהסתר סכום כולל של כ-48,000 ל"י ולגבי החמישית נטען כי הייתי שותף נסתר, כביכול, ברכישת נכס מקופת-חולים.

ידוע לך יפה מחומר החקירה, כי "חומר ראיה המבסס לכאורה" גירסות אלה אינו אלא עדותה היחידה של אמכונה בחוות-דעתך "פלונית"; במשך חקירה מאומצת ומקיפה ביותר ללא חקדים, של טובי החוקרים של משטרת ישראל במשך למעלה מחודש ימים, לא נמצא לגירסות אלה סיוע בלתי תלוי.

לגבי המשקל שיש לייחס לראיה שמפי אותה "עדה", הרי שוב עולה מחומר החקירה כי יש לה, לאוחה

"עדה", מוטיבציה גלויה ביותר לטפול עלי האשמות שוא:

בין אותה עדה לביני שררו במשך תקופה ארוכה יחסים קרובים ביותר והיו לה ציפיות להתקשרות קבע. משנכזבו ציפיות אלה נקל לתאר את רגשות הזעם והנקמה הפועמים בלב אותה "עדה", אשר נוצלו - כידוע - ע"י עתונאי מרושע ומושחת שמנהל נגדי מסע נקמה כשהוא מופעל על ידי גורמים פוליטיים .

יתכן גם, שאותה "עדה" היתה צריכה להתחלק עם מתווכים אחרים בדמי התיווך ועל-מנת להגדיל את חלקה השחמשה בתואנה שעליה עוד להפריש כסף ל"מישהו" במוסד.

מכל מקום, יהיו מניעיה של אותה "עדה" אשר יהיו, אני כופר בכל התוקף האפשרי בקבלת סכום כלשהו מכספים אלה. לא קבלתי אף פרוטה שחוקה אחת ולא הייתי שותף בכל צורה שהיא בנכס שלקופת-חולים אינטרס בו .

העיסקה האחרונה הנזכרת בחוות-דעתך מכונה על-ידיך עיסקה בת-ים: אתה מסכם בחוות-דעתך כי חייבתי את עצמי, לכאורה, בעבירה של קשירת קשר לעבור עבירה על חוק מס שבה מקרקעין ולתת הצהרת שקר .

הצהרתי, ואני חוזר ומצהיר, כי כאשר נזדמנה לי עיסקה זו, שאין לה כל קשר לקופת-חולים, לא עלה בדעתי היבט המיסוי כלל ועיקר. הייתי סבור בתום-לב כי לפי מידת המימון שלי אני זכאי לחלקי ברווח ורק מטעמים פרטיים ואישיים שאין ביניהם דבר עם שיקולים כלכליים, לא רציתי לקשור את עצמי עם שמה של אותה "עדה" בעיסקה זו .

כיום, מאחר שנתעוררה בעית המיסוי, אני עומד לבקש מיועץ מס לבחון את העיסקה ואם יסתבר שאני אכן חייב במס כלשהו, אני אשלמו .

בסעיף האחרון לחוות דעתך אתה מסכם כי השלב אליו הגיעה החקירה מחייב המשכתה והעמקתה במגמה לאסוף ולרכז את כל הראיות האפשריות לשם גילוי האמת. בענין

זה ברצוני להסב את חשומת לבך כי על אף שבמשך כל החודש שבו ניהלה המשטרה את החקירה, במשך כמעט 24 שעות ביממה, תוך חקירת עדים במשך שעות ארוכות ביום ובלילה, תוך הודעות לציבור המזמינות מידע אנונימי באמצעות המרכזיה האוטומטית של המשטרה, לא הגיעה המשטרה לביסוס עדותה של אותה "עדה" ע"י ראיות אובייקטיביות כלשהן. אני מבין מחוות-דעתך שגם לדעתך אין עתה חומר בעל משקל ראוי שיכול לשמש בסיס לאישום כלשהו.

זה שלשים יום ושלושים לילה שאני נתון בסיוט שבא כחוצאה מנסיון, שמקורותיו אפלים ושמטרתו להשחיר את שמי, לקעקע עד היסוד את מעמדי הציבורי ולהפכני לשעיר לעזעזל.

בחנאים אלה המשך החקירה ללא הגבלת זמן ותחום הוא חריצת דין נגדי. אני משוכנע כי "המשך החקירה והעמקתה", כפי שהמלצת, תוכיח בסופו של דבר את צדקתי - אך זה יהיה מאוחר מדי; תדמייתי תעוות ללא חקנה ואלה הרוצים ברצח האופי שלי ישיגו את מטרתם.

אני סבור איפוא, כי מן הדין והצדק, אם לא להפסיק את החקירה, הרי להורות על הגבלתה בתחומי נושאים רלוונטיים במישרין ובמועדים קצרים וסבירים.

ברקע חוות דעתך וההחלטה העתידה של הממשלה, שאת דינה כמובן אקבל, ניצבות שאלות עקרוניות ונוקבות עד מעמקי חיינו: חרות האדם להילחם על כבודו, זכות אדם להיחשב כזכאי עד שמוכחת אשמתו ויכולתו של איש ציבור למלא את תפקידו בקומה זקופה ללא פחד וחשבון.

שמו הטוב של איש ציבור, ואני הנני כזה מנעורי, הוא הרי בסופו של חשבון הנכס היקר ביותר שיש לו. על שמי אגן בכל כוחותי ובכל הכרת צדקתי.

בכבוד רב,
אשר ידלין.

תל-אביב, כ"א בחשרי תשל"ז

15.10.76